

ganske enigt, skulde have Beskyttelsen, skal jeg gerne indrømme, at det er den højt-ærede Finansminister, der har faaet Broderparten. Men baade dette Billede og den lille amerikanske Film om Ulven o. s. v. vil jeg skænke det ærede Medlem til Anvendelse andetsteds. Sandheden med Hensyn til de senere Aars Toldpolitik er den, at de Værn, der ifølge Loven af 1908 er ydet de producerende Byerhverv i Henhold til Toldsatserne, er blevet stadig reduceret som Følge af det stigende Prisniveau, og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard maa dog være vidende om, at paa ganske faa Undtagelser nær har de indførte Luksustoldsatser været i en, for mig i alt Fald, uhyggelig Grad kemisk rensset for Beskyttelsesmomenter. Men jeg maa i øvrigt anerkende, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte, gav et klart Billede af de Radikales sygelige Angst for paa nogen Maade at fremme og opmuntre den indenlandske Produktion.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa en Omtale af Guldaltoldens Konsekvenser; han mente, at den for Forbrugerne vilde repræsentere en stærk Fordyrelse af Værdierne, en Fordyrelse, som vilde blive yderligere forøget gennem den selvfølgeligelige Forøgelse af Avancen, der vilde komme til paa Varens Gang fra Produktionen til Forbrugeren. Jeg kan ikke lade være med heroverfor atter at anføre de Tal, jeg anførte i Gaar, visende, hvorledes vort Forslag vil virke overfor Kaffeprisen, og hvorledes blot et Par Dages Valutastigning har virket. En Optrækning af Tolden efter Guldparitet vil i Øjeblikket pr. kg Kaffe forøge Prisen med 10 Ø., Kaffeprisen regnet til ca. 5—6 Kr., medens blot to Dages stærk Valutastigning for nylig bragte Prisen op med 30 Ø. Jeg tror, at det er disse Tal og ikke det ærede Medlems Fantasial, der vil interessere Folket, og de vil gøre det i stærkere Grad Dag for Dag, naar Husmødrene skal gøre deres Indkøb, og naar Mændene skal til at udrede Husholdningspengene. Disse Tal, Brutto-priserne, Priserne i Kroner og Øre, er det, der vil interessere, og jeg tror nok, at det brede Folk efterhaanden vil kunne forstaa, at 10 Ø. er og bliver mindre end 30 Ø., selv om disse 10 Ø. eventuelt kommer dansk Produktion til gode, henholdsvis gaar i den danske Statskasse, medens de 30 Ø. forsvinder i Valutavildnissets Mørke.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa de Forslag, som bl. a. er fremsat af Borgmesteren i København, Hr. Kaper,

og han mente, at det konservative Parti var gaaet imod de Tanker, der indeholdtes i disse Forslag. Det er ikke rigtigt. Derimod har vi paapeget som det centrale i Situationen, at det først og fremmest i Stedet for at skabe værdifaste Obligationer og Papirer gælder om at skabe den værdifaste danske Krone. Jeg tror, at de Sparere, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var bekymret for, og som nu fik anvist deres Renter i Papirpenge, men skulde aflevere deres Toldbeløb i Guld, vil vide at vurdere, hvor Bestræbelserne findes for at hæve Kronen, henholdsvis for at forhindre, at den ikke falder yderligere, og jeg tror, de en Dag vil spørge det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og hele det radikale Parti: Hvad vil I da, og hvad har I da gjort?

Det ærede Medlem kunde efter min Mening ogsaa have sparet sine Bekymringer med Hensyn til Handelens Stilling. De Bekymringer, som det ærede Medlem der nærede, nemlig for Guldaltoldens Indvirkning paa Kreditoplaget o. s. v., har jeg allerede beskæftiget mig med, og jeg har erklæret, at vi paa dette Omraade vil være villige til at strække os vidt, netop for at undgaa disse Ulemper for Kreditoplaget. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Dahlgaard som den fanatiske Tilhænger af Værditoldtanken, han er, hvorledes han da stiller sig overfor de store, ganske uundgaaelige Skavanker, som Værditolden medfører netop for Kreditoplaget og for Handelen. I den nuværende ekstraordinære Situation vil jeg dog tro, at Handelen, alle Vedtagelser af ny Dato til Trods, vil være mere interesseret i at faa en klar, let overskuelig Toldlovgivning og Foranstaltninger ad Toldvejen end i at faa dybtgaaende Indgreb som Importregulering, Rationering o. s. v., undtagen i de ganske enkelte, klare Tilfælde, hvor vi maaske ogsaa maa anerkende, at Vanskelighederne kan vige for Fordelene, skønt vi overfor Systemet som System betragtet nærer de store Betænkeligheder og indtager den afvisende Stilling, som jeg i Gaar gjorde mig til Talsmand for.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremhævede, at de Konservative paa et vist Tidspunkt har indtaget en noget anden Stilling overfor Værditolden end nu, men vi indtog denne Stilling paa et meget vanskeligt Tidspunkt og indtog den kun saaledes, at vi erklærede os parate til at gaa med til et Forsøg i denne Retning. Forsøget er nu gjort; og det er Erfaringerne fra dette Forsøg, der skræmmer os fra at gaa videre. Men vi